

Svatební hostina je připravena, ale pozvaní jí nebyli hodni. Jděte proto na rozcestí a pozvěte na svatbu, koho najdete.

Svatební hostina je připravena, ale pozvaní jí nebyli hodni. Jděte proto na rozcestí a pozvěte na svatbu, koho najdete.

28. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ CYKLU A

Evangelium (Mt 22,1-14)

Ježíš mluvil k velekněžím a starším lidu v podobenstvích: „Nebeské království je podobné králi, který vystrojil svému synovi svatbu. Poslal služebníky, aby svolali hosty na svatbu, ale ti nechtěli přijít. Poslal znovu jiné služebníky se vzkazem: ‘Řekněte pozvaným: Hostinu jsem přichystal, moji býci a krmný dobytek jsou poraženi, všechno je připraveno, pojd’te na svatbu!’ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, jiný za svým obchodem. Ostatní pochytili jeho služebníky, ztýrali je a zabili. Krále to rozhněvalo. Poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. Potom řekl svým služebníkům: ‘Svatební hostina je sice připravena, ale pozvaní jí nebyli hodni. Jděte proto na rozcestí a pozvěte na svatbu, koho najdete.’ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré, takže svatební síň byla plná hostí. Když vstoupil král podívat se na hosty, uviděl tam člověka, který neměl na sobě svatební šaty. Řekl mu: ‘Příteli, jak jsi sem přišel bez svatebních šatů?’ On se nezmohl na slovo. Tu řekl král sloužícím: ‘Svažte mu ruce i nohy a vyhod’te ho ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.’ Mnoho je totiž povolanych, ale málo vyvolených.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš mluvil k velekněžím a starším lidu v podobenstvích: „Nebeské království je podobné králi, který vystrojil svému synovi svatbu.“ Není zanedbatelné, že následující podobenství jsou určena právě velekněžím a starším lidu – čili těm, kteří odmítají Ježíšovo učení a poslání. Velekněží a starší měli dokonce v úmyslu zmocnit se Ježíše, ale kvůli zástupu tak neučinili (21,46). Nebeské království zde není přirovnáno ke králi, ale k celému ději; nebeské království je totiž dynamickou skutečností: je to svrchovaná postupně přicházející Boží přítomnost. Tentokrát se pro přiblížení tohoto království používá symbolu svatební hostiny, jako už víckrát v Bibli.

Poslal služebníky, aby svolali hosty na svatbu, ale ti nechtěli přijít. Těmito posly mohou být proroci, chápaní jako Boží vyslanci a zprostředkovatelé pozvání. Přesněji se jedná o proroky „eschatologické doby“, tj. o Jana Křtitele, Krista a jeho apoštoly. Jejich pozvání se setkává s negativní reakcí: použitý minulý čas průběhový („nechtěli přijít“) označuje trvajícím odmítavým postojem.

Poslal znovu jiné služebníky se vzkazem: „Řekněte pozvaným: Hostinu jsem přichystal, moji býci a krmný dobytek jsou poraženi, všechno je připraveno, pojd’te na svatbu!“ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, jiný za svým obchodem. Ostatní pochytili jeho služebníky, ztýrali je a

zabili. Podobně jako v předchozím podobenství je i v tomto případě učiněn druhý pokus: jiní služebníci jsou vysláni s úkolem pozvat na hostinu. Ukazuje se tak Boží trpělivost a velkorysost tváří v tvář lidskému nezájmu. Toto evangelní místo zrcadlí starozákonní Př 9,2.5, kde zosobněná Boží moudrost připravuje velkolepou hostinu a prostřednictvím svých poslů na ni zve: „Moudrost porazila dobytče, smísila víno a prostřela svůj stůl. Zve: 'Pojďte, jezte můj chléb a pijte víno, které jsem smísila.'”

Podruhé přichází odmítnutí ze strany pozvaných: nedbají o pozvání, jsou lhostejní, plní zájmu spíš o své záležitosti, o svůj majetek. Touto reakcí fakticky popírají „velkolepost královské hostiny” a nedoceňují privilegium, že na takovou hostinu smějí. Někteří dokonce tyto služebníky pochytili, potupně je ztýrali a zabili. Je to zjevná narážka na osud Jana Křtitele, Krista či samotných učedníků.

Krále to rozhněvalo. Poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. Na rozdíl od předchozího podobenství posluchači nemají sami doplnit, jak zareaguje král: vypovídá nám o tom samotné podobenství. Uvedená formulace nám silně připomíná zničení Jeruzaléma v roce 70 po Kristu. Z toho však nevyplývá, že se jedná nutně o „vaticinium post eventum” (tzv. „proroctví po události” – literární druh používaný v antickém písemnictví). A v každém případě se tato slova nemusí vztahovat právě na zničení Jeruzaléma: koneckonců použité obraty se vyskytují už v Iz 5,24-25.

Potom řekl svým služebníkům: „Svatební hostina je sice připravena, ale pozvaní jí nebyli hodni. Jděte proto na rozcestí a pozvěte na svatbu, koho najdete.” Opět se opakuje, že hostina je připravena (jsme v eschatologické době!), pozvaní jí však nebyli hodni a nestáli o ni. Král znovu posílá své služebníky – ne sice na rozcestí, ale spíš na hlavní silnice, které vedou z města. Díky odmítnutí pozvaných dostávají tak šanci jiní. Je to podobné vyústění příběhu jako v předchozím podobenství, kde se dočteme o tom, že vinice byla vzata původním vinařům a dána jiným.

Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré, takže svatební síň byla plná hostí. Služebníci mají shromáždit „zlé i dobré” – stejnou myšlenku nacházíme v podobenství o síti, kde se objevovaly „špatné i dobré ryby”. Teprve v druhé fázi je třeba oddělit „špatné od dobrých” jako v našem podobenství (v. 13). Tak jako tak se tu znovu potvrzuje, že Otec „nabízí ruku” všem, zlým i dobrým: on ve své dobrotě „dává svému slunci svítit na zlé i dobré” (Mt 5,45). Není nutné přesněji určit, koho představují „zlí” a koho „dobří”. Ani jeden z těchto dvou výkladů není uspokojivý: ti první jsou pohané a druzí židé, anebo zlí jsou „celníci a nevěstky”, kdežto

dobří „spravedliví židé“. Ani jedna z těchto dvou možností by nezapadala do vyprávění.

Když vstoupil král podívat se na hosty, uviděl tam člověka, který neměl na sobě svatební šaty. Řekl mu: „Příteli, jak jsi sem přišel bez svatebních šatů?“ On se nezmohl na slovo. Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a vyhoďte ho ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.“ Tyto verše jsou patrně Matoušovým dodatkem. Nejedná se však o podobenství samostatné, ale navazující na předchozí pasáž. Host bez svatebních šatů představuje toho, kdo sice přijal pozvání, ale nezareagoval přiměřeně: jeho „ano“ bylo jen polovičaté a nedotažené.

Ve svatebních šatech není nutné vidět symbol „spravedlivých skutků“, i když na druhou stranu právě závěr předchozího podobenství a celkové zaměření Matoušova evangelia nás vedou tímto směrem (viz také Zj 19,8). S jistotou ale můžeme tvrdit, že člověk se svatebními šaty představuje toho, kdo na pozvání kladně a přiměřeně odpověděl. Tma představuje smrt (je opakem světla, symbolizujícího život), pláč a skřípění zubů vyjadřují prožitek velké bolesti.

Mnoho je totiž povolaných, ale málo vyvolených. Tento poslední výrok vhodně zakončuje podobenství. „Mnozí“ zde v souladu se semitským způsobem vyjadřování znamená „všichni“, (tj. „všichni“, kterých je mnoho). K tomuto výkladu nás ospravedlňuje i verš 9: „pozvěte na svatbu, koho najdete“. Slovo „mnozí“ je v protikladném paralelismu k „málokterí“: z toho nám vyplývá, že „málokterí“ neoznačuje počet malý, ale neúplný („všichni jsou pozváni, ale ne všichni jsou vyvolení“). Opět se jedná o semitský způsob vyjadřování („málo“ ve smyslu „méně než“, tj. „ne všichni“).

SHRNUTÍ

Poslední ze tří podobenství adresovaných velekněžím a farizeům v sobě prakticky zahrnuje podobenství dvě: o hostině a o svatebním šatě. V prvním podobenství se znovu objevuje téma nepřijetí Božích poselství a potažmo jejich poselství. Toto nepřijetí ze strany některých židů však zároveň umožňuje účast na hostině všem. Bůh zve na tuto hostinu všechny, „zlé i dobré“. Nakolik je pravda, že Bůh volá a povolává „nás bez nás“ (bez našeho přispění – první podobenství), natolik je pak také pravdou, že nás „bez nás“ (bez naší spoluúčasti, bez našeho pravdivého „ano“ – druhé podobenství) nevyvolí.

Toto podobenství vposledku vyjadřuje to, co matoušovská obec velmi dobře věděla: ne všichni přijímají evangelium, a z těch, kteří jej přijímají, ne všichni žijí v souladu s tímto povoláním. Text nám tedy připomíná, jak velký význam mají jak odpověď, tak odpovědnost.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Bůh pro nás připravil krásnou zemi a zve nás také na svou hostinu. I tam všechno připravil: pití, jídlo, výzdobu, hudbu... Pokud jste byli někdy na svatební hostině, můžete si představit, že ona hostina Boží bude vypadat podobně, ale bude mnohem bohatší. Hostina znamená, že Bůh nás chce mít blízko sebe a chce nám dát zakoušet to nejlepší, co je a co má. A teď je otázka, jestli se na takovou hostinu hodíme... V našem podobenství se tomu říká „šaty“. I na Boží hostinu si musíme vzít vhodné šaty – a ty se jmenují láska. Láska znamená, že nemyslíme jen sami na sebe, na svoje pohodlí, ale díváme se kolem sebe, pečujeme o naši zemi, myslíme na ty, kdo jsou v nouzi a pomáháme jim. Myslíš, že už máš na sobě kousek těch správných šatů? ☺

Starší:

Minulou neděli nás Bůh zval k životu pro druhé, dnes nás zve k účasti na své hostině. Bůh vymýšlí různé způsoby, jak nás přitáhnout k sobě. Ví, že právě tam najdeme pokoj a radost – tak jsme byli stvořeni. Na hostinu se ale chodí ve správném obleku, ne v plavkách nebo kraťasech. Co vlastně zmínka o oděvu znamená a čeho je oblek symbolem? Obléci si správný oděv na hostinu znamená přípravu, pohotovost, změnu. Když jsem v práci, sportuji nebo plavu, mám na sobě něco jiného, než když jdu na hostinu. Oděv na hostinu je znamením změny, snahy žít pro druhé, znamením lásky a pozornosti k druhým. Hostina sama je už připravena, jsme pozváni si ji „užívat“; tam už nemusíme nic vymýšlet, nic vytvářet. To ale bude možné jen tehdy, když budeme připraveni láskou.

Zkusme si

Mladší / Starší:

Hostinu, o které jsme četli, připravil sám Bůh. Ale určitě víme, že připravit i obyčejnou svatbu vůbec není jednoduché, musíme hodně uvažovat, počítat, připravovat, rozmýšlet. V prvním úkolu zkuste, jakými byste byli svatebními „manažery“:

- Svatba obnáší i spoustu počítání! Schwálně si to zkuste:
 - Jídlo pro jednoho hosta na svatební hostině stojí 800 korun. Kolik si musíte připravit, když na velkou svatbu pozvete 375 hostů?

- Kolik zaplatíte za výzdobu, když do sálu umístíte 60 kytic a každá stojí 500 korun?
- A kolik bude stát kytice nevěsty, která bude mít sedm květů, každý za 120 korun?
- Zkuste si nějakou výzdobu, třeba z papírových květin, vyrobit. Můžete si je dát do pokoje a cítit se tam jako na slavnosti:
 - [Skládané papírové květiny](#)
 - [Jednoduchá růže](#)
 - [Jednoduchá lilie](#)
- Podobenství o hostině nás učí jednu důležitou zásadu. Když seřadíte **sloupce mřížky** ve správném pořadí za sebou, dozvíte se ji!

M	V	♥	N	S	N	♥	J	I	Z	E	Á
J	Š	Ž	H	♥	V	♥	A	U	Í	E	O
T	♥	N	M	S	L	♥	O	E	U	I	A
Í	P	E	T	S	I	Í	U	J	♥	M	Ř
Ř	A	P	!	P	E	Í	♥	N	R	I	V

28. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 22,1-14

28. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 22,1-14

28. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 22,1-14

28. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 22,1-14

28. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 22,1-14

28. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 22,1-14

28. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 22,1-14

28. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 22,1-14